

CRESTA DE BESIBERRIS.

La gran clàssica dels Pirineus catalans, l'ambient s'ho val, tot i les dificultats poc mantingudes, això sí, llarguísima. Tota una "Grande Course" a tres mil metres.

Punt de partida: Embassament de Cavallers.

Dificultat: BD+ (3+) Poc sostingut.

Desnivell: Aproximació 1200 m + 300-400m més acumulats a la cresta.

Horari: Aproximació de 3h a 3h 30min. Cresta 5- 6h. Descens 3h.

Material: Bagues i friends o tascons.

Equipament: Algun pitó, en els passos claus, i al ràpel.

Aproximació:

Des de l'Embassament de Cavallers, seguir el camí de la banda est del llac, fins a Pleta Riumalo. D'aquí, es passa el pont del riu per entrar a la vall del barranc de Malavesina, on, els dies clars, ja es pot veure el Besiberri Nord. Per fort pendent, camí justament traçat, i molts rocs, s'arriba a l'Estanyet de Malavesina, es volta pel nord en forta pendent, i bastant abans d'arribar a la Bretxa Peyta, es rodeja la divisòria pel sud, travessant una zona de caos de grans blocs, fins arribar a la base del Besiberri Nord.

Descripció:

Un cop a la base de la piràmide del Besiberri Nord, es va a buscar el fil de la cresta al nord est, per seguir per ell fins al cim (3+). Aquesta és la opció més elegant i aèria. Pel vessant sud est, la opció més fàcil, és anar al final de la base de la piràmide (esquerra) i escalar en segon grau en diagonal a l'esquerra (via normal), es troba un pitó en el flanqueig més exposat seguidament pel terreny més evident enllaçant repises, trobarem un diedre perfecte, de 2 metres (3º), d'aquí recta amunt fins a la cresta. Per pujar al cim, haurem de seguir la cresta cap al nord, per retrocedir-la després, o rodejar per l'oest, per terreny més fàcil. Es pot escalar per varis llocs directament, en aquesta vessant sud est, en no més, de 4º.

Del cim del Besiberri Nord es pren direcció sud cap al Besiberri del Mig, se segueix pel fil de la cresta on es van esquivant les dificultats pel vessant oest, tònica predominant en aquest tram. S'arriba destrepant a un primera bretxa (Jaume Oliveras), Continuant cap al sud, primer remontant i després tornant a baixar cap a una segona bretxa, la Bretxa Salles, aquesta sí, més complicada de baixar fins al seu punt més baix, en dos ràpels, que segons la nostra destresa al destrepar, seran més o menys llargs, 10 metres obligats. Trobarem instal·lacions muntades, en becs de roca i pitons, que potser, cal reforçar. Tot aquest tram és el de més difícil abandonament.

S'escala pel fil de la cresta (3+), i s'arriba als dos cims que fa el Besiberri del Mig, ara per terreny fàcil, per la vessant est, s'arriba al Pas de Trescazes, ampla bretxa per la qual es pot abandonar la cresta amb facilitat cap a la banda de Malavesina (caminant), i amb una mica més de dificultats cap a l'oest, direcció a la vall de Besiberri.

Se segueix cap al sud, amb direcció a un cim secundari, que dibuixa una punta, tot per terreny fàcil, amb trams caminant, fins a arribar a la base del Besiberri Sud, on tornen les dificultats (3º). En tot aquest tram, la vessant est és menys aèria, i es pot abandonar amb facilitat.

Un cop al Besiberri Sud, es baixa per terreny fàcil, màx 2º, fins a una bretxa a uns 50 metres abans d'arribar al Comaloforno, per on es baixa, per una canal, en direcció nord est, a l'Estany Gelat de Comaloforno. Arribar-se al Comaloforno suposa 10' en 2º. Si el que es vol és fer la Punta Passet, bastant més difícil (3º) i llarg, val més la pena continuar cap a la Punta Lequeutre, on hi ha un pas molt aeri i espectacular.

Descens:

Des de l'Estany Gelat de Comaloforno, la millor opció és baixar pel camí del pas de l'Os fins a Cavallers, per terreny de grans blocs fins entrar al bosc, de la base de les Agulles de Comalestorres, marcat amb fites i pals de fusta. Aquest tram del camí, si no el coneixem, convé que sigui de dia, perquè va esquivant franges de roca, i pot passar de ser un camí prou traçat, a un caos vertical.

Des de la Punta Lequeutre, es baixa pel lloc cap al sud, per pendents d'herba i rocs, fins a la cota 2500, si es que volem anar per l'Estany de la Llosa i d'aquí al Pas de l'Os, de la base dels contraforts de Comalestorres, passant per sota del Pantocrator i la Canal de l'Aranya

Griposa, fins a l'embassament de Cavallers. Per continuar cap al Gémena, l'itinerari és molt maco, però el camí incert fins arribar a l'estany de baix, on surt el sender ben traçat que va cap al Pla de la Cabana, i d'aquí a Caldes de Boí.

Croquis de situació:

